[illegible] სოციალ-დემოკრატიული მუშათა პარტია
პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

პარასკევი, 22 დეკემბერი 1917 წ.

ბრძოლა

გაზეთი გამოდის ყოველ დღე. ფული უნდა გამოიგზავნოს შემდეგი ადრესით: Тифлисъ, Георгиевская ул. № 1, груз. газ. „Брдзола“. კორესპონდენციები და სხვა ყოველგვარი წერილები. [illegible] შემდეგი ადრესით: Тифлисъ, Галовская ул. № 3. Редакція груз. газ. „Брдзола“. გაზეთი ღირს წლით [illegible] 4 მ. [illegible] თვით 2 მ. განცხადებები დაიბეჭდება მხოლოდ [illegible] სწრივ გვერდზე და სტრიქონი პეტიტის ღირს 20 [illegible]

ფასი 10 კ.

№ 62 რუსეთის ს.-დ. მუშ. პარ. (ბოლშევიკები) [illegible] და თფილისის კომიტეტების ორგანო. № 62

კავკასიის ჯარის მეორე ყრილობამ მიიღო ბოლშევიკების და მემარცხენე ესერების რეზოლიუცია, რომელიც ნდობას უცხადებს სახალხო კომისარების საბჭოს და უნდობლობას ამიერ-კავკასიის კომისარიატს.

გერმანია დათანხმდა უანექსიო და უკონტრიბუციო ზავს. მენშევიკ-ესერები ხალხს უმალავენ ამის შესახებ დეპეშებს.

პირველი ნოემბრიდან გაზეთი

ბრძოლა

გამოდის ყოველდღიურათ.

გაზეთის ფასი: ერთი წლით ღირს 24 მ.
ნახევარი წლით „ 12 მ.
ერთი თვით „ 2 მ.
მეგაზეთეებს მიეცემათ ცალი 07 კ.

გაზეთის გამოწერა შეიძლება: 1) „ბრძოლის“ და „კავკ. რაბოჩის“ კანტორაში, თფილისი, გიორგის ქუჩა № 1.
2) ჩვენი პარტიის თფილისის ოლხივე რაიონის ბიუროში.
3) ჩვენი პარტიის პროვინციის ყველა ორგანიზაციებში.

თფილისის ამხ. მუშებს და გაზეთის გამავრცელებლებს ვთხოვთ გაზეთი მოიკითხონ და გასავრცელებლათ წაიღონ სტამბიდან ყოველ საღამოობით, გარდა კვირა უქმე დღეებისა. სტამბა — მაზანგობა „ქართლის“ ძველი სემინარიის ეზოში. შესავალი ლორის მელიქოვის ქუჩიდან. რედაქციის ადრესი: თფილისი, გალოვის ქ. № 3

ამხანაგებო! ხელი შეუწყვეთ ყოველმხრივ „ბრძოლას“: მუშათა ორგანო მხოლოთ მუშებისავე ძალღონით და საშუალებით შეიძლება არსებობდეს.

როგორ სწადიათ მენშევიკებს და მემარჯვენე ესერებს მიწის საკითხის გადაჭრა ამიერ-კავკასიაში?

ამ დღეებში, როგორც იქნა, გამოქვეყნდა ბ. ბ. გეგეჭკორის და ნერუჩევის მიერ ხელმოწერილი დეკრეტი, რომელიც მიწის საკითხს ეხება. დეკრეტს ეწოდება „დებულება სახაზინო, კუთვნილ საუფლისწულო, საეკლესიო, სამონასტრო, იურიდიულის პირთა და კერძო მიწათმფლობელთა მიწების სამდგილმამულო კომიტეტისათვის გადაცემის შესახებ.“ სახელწოდება, როგორც ხედავთ მეტათ გრძელი და გაჭიანურებული აქვს ამ „დეკრეტს“ და ძველებური კანცელარიის სუნი უდის, მაგრამ ამ გარეგნობას ჯანი გავარდეს, საქმე ის არის, თუ რას შეიცავს ადგილობრივ მენშევიკების და მემარჯვენე ესერების ეს ახალი შემოქმედება მიწის საკითხის სფეროში.

ძალიანაც არ უნდოდათ ჩვენ მენშევიკებს და ესერებს ასეთი დეკრეტების გამოცემა, მაგრამ რას იზამს, ძალა ღმერთს ხნავსო, ნათქვამია, [illegible] მეტი გზა არ ქონდათ, ვინაიდან მას შემდეგ რაც სახალხო კომისარებმა პეტროგრადში მუშების და გლეხების მთავრობის სახელით გამოაქვეყნეს დეკრეტი მიწის შესახებ და მყისვე მის ცხოვრებაში გატარებას შეუდგენ, წინანდელი ტაქტიკის გაგრძელება-ე. ი. მიწის საკითხი გადადებული იქნას დამფუძნებელ კრებამდე,-შეუძლებელი შეიქნა. მენშევიკებს და ესერებს შეეძლოთ ესარგებლნათ ხელსაყრელი შემთხვევით და ესე ეცნათ მუშების და გლეხების მთავრობა რუსეთში და ამიტომ რუსეთს განდგომოდენ, მაგრამ მეორე მხრით, რა უნდა ეთქოთ იმათ გლეხებისთვის, რომლებსაც ისინი სიტყვით მიწას პირდებოდენ? რუსეთისაგან განდგომა, სულ თუ არა დროებით მაინც, მათ ადვილათ შეეძლოთ, მაგრამ ისინი იძულებული შეიქნენ სახალხო კომისარების დეკრეტებისთვის ანგარიში გაეწიათ. და, აი, სწორეთ აქ და დგა მათ გასაჭირის დღე.

ადგილობრივი მთავრობა, ეს კოალიცია ერთი მხრით ბურჟუაზიის და მემამულეების და მეორე მხრით მენშევიკების და ესერების, ე. ი. ის გაგრძელებაა იმ კოალიციონური მთავრობის, რომელსაც მეთაურობდა სიტყვით კერენსკი და საქმით კი კონტრ-რევოლიუციონური ბურჟუაზია და მემამულეები. ოქტომბრის რევოლიუციამ ეს მთავრობა დაამხო რუსეთში; მაგრამ კოალიციამ თავი შეინახა სხვათა შორის ამიერ-კავკასიაში. რუსეთში მუშების და გლეხების მთავრობამ მიწის საკითხი გადაჭრა ისე, როგორც ამას თვით ხალხი თხოულობს. სახალხო კომისარების დეკრეტით კერძო საკუთრება მიწაზე სამუდამოდ მოისპო, ყველა მიწები გამოუსყიდავათ ხალხის ხელში გადავიდა საგლეხო კომიტეტების სახით, რომლებსაც თვით გლეხობა ირჩევს. აი ერთათ ერთი სწორი და სამართლიანი გადაწყვეტა მიწის საკითხის, მისი სხვა ნაირათ გადაჭრა დღევანდელ პირობებში შეუძლებელია. როგორ სწყვეტს მიწის საკითხს ამიერ-კავკასიის კომისარიატის „დებულება“? ჩვენ ვიცოდით, რომ ამ უკანასკნელს არ შეეძლო მიწის საკითხის გადაჭრა ისე, როგორც ეს შეეფერება დღევანდელ მომენტს, არ შეეძლო იმიტომ, რომ ის თითონ თავის შემადგენლობით არ გამოხატავს ხალხის, ამ შემთხვევაში გლეხების და მუშების ინტერესებს. ამიერ-კავკასიის კომისარიატს არ შეუძლია მოსპოს კერძო საკუთრების უფლება მიწაზე გადასცეს ყველა მიწები ხალხს, ხალხის მისივე არჩეულ კომიტეტს ამის ნებას არ მისცემენ მას ბურჟუაზია და მემამულეები, რომლებთანაც ამიერ-კავკასიის მთავრობა გეგეჭკორის მეთაურობით შეკავშირებულია.

მართლაც, ბ.ბ. გეგეჭკორის და ნერუჩევის „დებულება“ მიწებს აბარებს არა ხალხს, არა საგლეხო კომიტეტებს, არამედ მხოლოდ ნ[illegible] ნიშნულ სამდგილ-მამულო კომიტეტებს. ამ „დებულების“ ძალით ხალხი მიწის საკითხის გადაჭრაში თითქმის არავითარ მონაწილეობას არ ღებულობს, ყველაფერს აკეთებენ კომიტეტები; ამავე დროს „დებულება“ არაფერს ამბობს არც იმაზე, თუ ვისგან შესდგება ეს კომიტეტები, იმაზე, თუ ვინ ირჩევს ამ კომიტეტებს.

აქ კომიტეტების ხელში გადადის მიწები: სახაზინო, კუთვნილი საუფლისწულო, სამონასტრო, საეკლესიო და კერძო მემამულეთა. ყველამ კარგათ იცის, რომ თავიდათავი მნიშვნელობა ამ შემთხვევაში უკანასკნელ კატეგორიის მიწებს, ე. ი. კერძო მიწის მფლობელების მიწებს აქვს. „დებულება“ კი სწორეთ ისეა შედგენილი, რომ როგორმე ხელუხლებელათ იქნას დატოვებული კერძო მემამულეების მიწები. პირველი მუხლის ძალით კომიტეტებს [illegible] გადადის მემამულეების მიწებ[illegible] ის ნაწილი, რომელი[illegible] ნორმას [illegible] ამოღებული [illegible] ნორმა [illegible] მემამულეებ[illegible] [illegible] ეს, ჩვენ [illegible] საკითხი [illegible] იქნება [illegible] სანამ [illegible] დარჩება [illegible] ველობას [illegible] ლეებს და [illegible] მიწებს [illegible] რომ [illegible] შეუძლებელია, რომ ჩვენმა [illegible] საკითხი [illegible], მაშინ [illegible] ყველა მიწები ხალხს გადა[illegible] [illegible] რის და ნერუჩევის [illegible] ამბობს [illegible] მემამულე[illegible], რომლებიც კომიტეტებს უნდა გადაეცეს, უსასყიდლოთ უნდა გადავიდეს კომიტეტის ხელში, თუ მემამულეები [illegible] დაჯილდოვებული უნდა იქნენ ხალხის ჯიბიდან. „დებულება“ [illegible] არაფერს ამბობს ამის შესახებ. სამაგიეროთ ყველა საეზოე და ეზოს მახლობლათ მდებარე მიწები უნაკლულოთ ისევ კერძო მესაკუთრეების ხელში რჩება. ეს დადგენილე[illegible] მხოლოდ [illegible] მემამულეების [illegible]. ვინ არ იცის, რომ [illegible] მხოლოთ იმათ აქვთ [illegible] ეზოები, ამას თუ დავუმატებთ იმ გარემოებას, რომ [illegible] ეზოს აქვს სხვა ამგვარი მიწები, სავენახე, სახნავ-სათესი და სხვ., ჩვენთვის აშკარა შეიქნება ის გარემოება, თუ როგორი გულმოდგინებით და ლოღიკური თანდათანობით იცავს ამიერ-კავკასიის მთავრობა მემამულეების ინტერესებს.

„დებულება“ [illegible] სხვათა შორის ხიზნებს. ის ამბობს, რომ ხიზნების ურთიერთობა ისპობაო, მაგრამ როგორ, რა პირობებით, ყველა ამ კითხვებს ის მომავლისათვის ტოვებს გადასაწყვეტათ. უნდა ითქვას, რომ [illegible] [illegible] სწყვეტს [illegible] [illegible]

ტოთ, რომ დებულებაში ნაჩვენები არ არის, თუ როდის უნდა მოიწვიონ ეს კომიტეტები, ან ვინ უნდა მოიწვიოს ისინი, არც ის თუ ვისგან უნდა იქნეს ისინი შედგენილი. ამ ხასიათის დებულება ჯერ არავის უნახავს. ეს ამიერ-კავკასიის ურიადაგო კომისარიატის თავისებური შემოქმედების ნაყოფია. ის იძულებული იყო რამე ეთქვა თავის არსებობის გასამართლებლათ გლეხების თვალში. „დებულება“ გამოცემულია იმ მიზნით, რომ როგორმე თვალები აუხვიონ გლეხობას, დაამშვიდონ იგი და დაიფარონ მემამულეები გლეხების რევოლიუციონურ ნაბიჯებისაგან.

ვნახოთ, თუ რამდენათ მიახწევს ამიერ-კავკასიის კომისარიატი თავის მიზანს.

ინტელიგენცია და მუშათა კლასი.

ბევრს უკვირს და აღშფოთებულია, რომ დღეს რუსეთის ინტელიგენცია მუშათა კლასს გადუდგა და ღალატობს. ის ინტელიგენცია, რომელიც ისე თავგამოდებით ებრძოდა თვითმპყრობელობას და ისე აღფრთოვანებული იყო მაღალი იდეალებით, უცბათ შეიცვალა და ზურგი აქცია მუშათა კლასს, რომლის წინააღმდეგ დღეს [არათუ მარტო პასიურათ, არამედ აქტიურათაც იბრძვის, განა ეს განსაცვიფრებელი და აღსაშფოთებელი არაა? მაგრამ კითხვა აქ არც ისე რთულია, როგორც ზოგიერთ ჩვენს ამხანაგს ეჩვენება.

ინტელიგენციას რუსეთში პოლიტიკური თავისუფლება სწყუროდა და ამიტომ იყო, რომ იგი მუშათა კლასს არწმუნებდა ვითომ ისიც მისი ინტერესებისთვის იბრძვის და მასაც სოციალიზმის დამყარება უნდა.

მაგრამ საკმარისი იყო, მას ახლა ენახა ეს შორეული იდეალი, რომ მყისვე შემკრთალიყო და ფრთები ძირს დაეშვა, ვინაიდან იგი ათას გვარათ არის გადაჯაჭვულ-დაკავშირებული საზოგადოების მსხვილ და წვრილ ბურჟუაზიულ წრეებთან.

მუშათა და გლეხთა მთავრობის მიერ მიღებულ პირველმავე ზომებმა, რომლითაც სოციალიზმს მხოლოდ გზა ეკაფება, ყველა ჯურის ინტელიგენტების უმრავლესობა ძალზე ააშფოთა და აამხედრა.

როგორ?! მამაჩემს სახლებიდან შემოსავალს მოუსპობენ, მამაჩემს კიდევ მიწის ღალას? ეკითხება თავის თავს თავზარ დაცემული ინტელიგენტი და თავს მეტათ ცუდათ გრძნობს, ვინაიდან ყოველივე ის, რაც ხდება პოლიტიკურ-ეკონომიურ სფეროში, მეტათ ახლო ეხება მის ტყავს და აქაა, სათავე მისი გულის წყრომისა, რომელსაც იგი გრძნობს მუშებისა და მათგან შექმნილ მთავრობის მიმართ, რომელმაც მართლა მიაყენა, როგორც მას, ისე მათ ნათესავებსაც, ნივთიერი ზარალი, ინტელიგენტების უკან დახევა და მათგან იდეალების ღალატი გუშინდელი დღიდან როდი დაწყებულა. ჯერ კიდევ 1906 წლის შემდეგ. რეაქციის პირველ დღეებში ის მეფის მთავრობის შემოტევამ ძილზე დააფრთხო და მან იმ დღიდანვე იწყო უკან-უკან სვლა, მუშათა კლასის დაშორება; ის თანდათან ეფლობოდა უმოქმედობის ჭაობში: ზოგი მათგანი „ღვთაების“ ძებნას და სარწმუნოების აღდგენას შეუდგა, ბევრი დეკადენტი გახდა და ბევრმაც ფუტურიზმში ჰპოვა თავისი გარყვნილი სულის კვეთების ნავთსაყუდარი.

ამას რევოლიუციონური სოციალ-დემოკრატიის ლიდერები თავიდანვე გრძნობდენ და ამიტომ იყო, რომ მუშებს ურჩევდენ, აღარ დანდობოდენ ინტელიგენტებს და თვითონვე შედგომოდენ თავისი იდეალების პროპაგანდა-აგიტაციას. მომზადებულ იყვენ პროპაგანდისტებათ და აგიტატორებათ და, მართლაც, დღეს ჩვენ ვხედავთ, რომ დღევანდელ დიად ბრძოლისა და მუშაობის ხანაში თავგანწირულ ინტელიგენტთა მცირე ჯგუფს გვერდში უდგას მთელი რაზმები გაწრთვნილი მომზადებულ მებრძოლ მუშებისა, რომელის მტკიცე, უდრეკ-უძლეველი მარჯვენით ურიცხვი მძიმე საქმე კეთდება. მართალია, კიდევ უფრო მეტათ მძიმე და საპატიო შემოქმედებითი სამუშაო მას წინ უძევს მომავალში, მაგრამ მუშათა კლასი ამასაც უთუოთ შეასრულებს, რის თავდებიაც ის გარემოება, რომ მან უკვე შესძლო ამ მცირე ხნის განმავლობაში თვითმპყრობელობის სახსენებელის სრულიათ ამოგდება და სოციალიზმის ფართე, გაშლილ გზაზე გამოსვლა.

კ ა ლ ო დ ა კ ვ ა ლ ო

მარქსს ცილს სწამებენ.

ცნობილია, რომ მენშევიკების იარაღი ბოლშევიკების წინააღმდეგ საბრძოლველათ ცილის წამება და ჭორიკანობაა. ასეთი იარაღის წყალობით ხშირათ გადიან ისინი ფონს იმის წყალობით, რომ „ერთობის“ მკითხველი მასა მოკლებულია საშუალებას სხვა ორგანოებსაც თვალყური ადევნოს. მენშევიკები (მეთაურები) ჩვენს წინააღმდეგ ბრძოლაში სარგებლობენ მკითხველი მასის ჩამორჩენით და სიბნელით. ჩვენთვის „ერთობის“ სულის ჩამდგმელების ასეთ სამარცხვინო ოინს შევეჩვიეთ.

მარა ჩვენ გვაღელვებს, როცა „ერთობა“ ჩვენს წინააღმდეგ იყენებს დიდებულ მარქსის სახელს, რომელსაც ჩვეულებრივი დარდიმანდობით ახვევს თავზე ისეთ რამეს, რაც მარქსს სიზმრათაც არ მოლანდებია. ჩვენ გვაღელვებს, როცა „ერთობის“ მოჯირითენი მარქსსაც ცილს სწამებენ. გასაოცარია: წმინდა წყლის ოპორტიუნისტები და ობორონცები (ე. ი. ინტერნაციონალიზმის მოწინააღმდეგენი) თავის პოზიციის გასამართლებლათ მიმართავენ საუკეთესო მარქსისტის, თვით მარქსის ავტორიტეტს, რომელიც გაავეთრებული ებრძოდა ყოველ ჯურის ოპორტიუნიზმს, ობორონცობას, რყევას, უპრინციპობას! მარქსიზმი და „ერთობა“,—რა არის საერთო მათ შორის? სრულიათ არაფერი.

„ერთობის“ 221 ნომერში მოთავსებულია მოწინავე (ბოლშევიკები ხალხის წინააღმდეგ), რომლის წარმშეუხრელი ავტორი მრავალ აბდა-უბდასთან და ცილისწამებასთან ერთად ჩვენ წინააღმდეგ (მაგ. კიდევ იმეორებს მტკნარ სიცრუეს: ბოლშევიკებმა დაშლ. კრება გარეკესო), იგონებს ფრანკფურტის პარლამენტს (გერმანიაში 1848—9 წწ.) და ამბობს, „ამ პარლამენტის გარეკის წინააღმდეგი იყო მარქსიო“. ეს ტყუილია. წინააღმდეგი დაგვიმტკიცოს ავტორმა. ჩვენ კი ვამბობთ პირიქით: მარქსი და ენგელსი სარკასტიულათ იხსენიებდენ ამ წყალ-წყალა პარლამენტს, როგორც „სალაყბოს“, რომელიც ხელს უწყობდა რევოლიუციის განელებას და რეაქციის გამარჯვებას. მარქსი და ენგელსი კი მოუწოდებდენ ხალხს, დემოკრატიას შეიარაღებულ აჯანყებისაკენ, რომელსაც ერთად ერთს შეეძლო რევოლიუცია მიეყვანა სრულ გამარჯვებამდე. ისინი ამბობდენ, რომ ე. წ. ფრანკფურტის „სალაყბოს“ უნდა დაუპირდაპიროთ ხალხის პირდაპირი აქტიურ-პოლიტიკური მოქმედებაო. ცნობილია, რომ თვითონ ფრ. ენგელსი ღებულობდა აქტიურ მონაწილეობას შეიარაღებულ აჯანყებებში. ასეთია კითხვის ნამდვილი ისტორია. „ერთობის“ ისტორია კი ნიშნავს: ფალსიფიკაციას (სიყალბეს) და მარქსზე ცილის წამებას.

აქვე არ შეგვიძლია არ მიუთითოთ კიდევ ორ დიდ აბდა-უბდაზე. 1) იგივე ავტორი ამბობს, რომ „ბოლშევიკები სახელმწიფო ინსტიტუციის (?) წინააღმდეგნი არიანო“. ეს სულელური ტყუილია, ვინაიდან: სახელმწიფო ძალა-უფლების (მთავრობის) ხელში ჩაგდება, როგორც ეს ოკტომბერში მოიმოქმედეს ბოლშევიკებმა (სახალხო კომისრების საბჭო) რას ნიშნავს მეტს, თუ არა იმას, რომ ბოლშევიკები სცნობენ სახელმწიფო ინსტიტუტის (ძალა-უფლება) გამოყენებას თავის მიზნების განსახორციელებლათ! ეს ასეა, ეს ანბანია, მარა საწყალ ავტორს უნდა, რაც უნდა დაუჯდეს, დაამტკიცოს, რომ ბოლშევიკები ანარქისტები არიანო, რადგანაც მას გაუგონია, რომ ანარქისტები სახელმწიფო ძალა-უფლებას უარყოფენ. საწყალი ავტორი: განუსაზღვრელია მისი პოლემიკური ქანიანობა, მარა კიდევ უფრო განუსაზღვრელია მისი უვიცობა.

იგივე ავტორი სწერს: „ბოლშევიკები ანარქისტულ სოციალიზმს ამყარებენო“. სანამ ჩვენ აზრს გამოვსთქვამდეთ, ავტორს ვსთხოვთ: გაგვაგებიოს, რაში მდგომარეობს ეს „ანარქისტული სოციალიზმი“. ჩვენ დარწმუნებული ვართ, რომ „ერთობის“ მიმდევარი მკითხველებიც საპიროებენ ამის განმარტებას.

იმპერიალიზმი, როგორც ახალი საფეხური კაპიტალიზმისა.

(გადმოღ. ლენინის წიგნიდან).

6. ქვეყნის დაყოფა დიდ სახელმწიფოთა შორის.

მეცხრამეტე საუკუნის მიწურულში საერთო მდგომარეობა ისეთი იყო, რომ დედამიწის ზურგზე აღარ მოიპოვებოდა ადგილი, რომელიც ჩაგდებული არ ქონია ხელში რომელიმე დიდ სახელმწიფოს. ამ ხანათ დედამიწა საბოლოოვოთ დაყოფილია. ეს იმას არ ნიშნავს, რასაკვირველია, რომ დედამიწის ახალი დაყოფა აღარ მოხდეს,—პირიქით, ახალი დაყოფა შესაძლებელიც არის და აუცილებელიც, მაგრამ ამ ხანათ კაპიტალისტური ქვეყნების კოლონიალურმა პოლიტიკამ უკვე შეასრულა თავისი საქმე და ყველა თავისუფალი, მანამდე დაუყოფელი ადგილები უკვე დაიპყრო. ქვეყნის დაყოფა მომხდარია და ამას იქით შესაძლებელია მხოლოთ მისი ხელმეორეთ დაყოფა, ესე იგი ერთი „პატრონიდან“ მეორეს ხელში გადასვლა, და არა უპატრონოსთვის „პატრონის“ გაჩენა.

ჩვენ გვაინტერესებს ფინანსიური კაპიტალის ხანა. უნდა გავარკვიოთ, როგორ სწარმოებს ამ დროს ბურჟუაზიის კოლონიალური პოლიტიკა, სუსტდება ის თუ ძლიერდება და საერთოთ წინანდელთან შედარებით როგორ არის ახლა დაყოფილი ქვეყანა.

ინგლისში კოლონიალური მტაცებლობა მეტათ განვითარებულია. 1860—1880 წლებში, და საკმაოთ ძლიერია მეცხრამეტე საუკუნის უკანასკნელ ოც წელიწადს. ამ ოც წელიწადში ვითარდება იგივე პოლიტიკა საფრანგეთსა და გერმანიაში.

ამავე დროს ჩვენ ვიცით, რომ კაპიტალიზმი არა-მონოპოლისტური, რომელშიაც გამეფებულია თავისუფალი მეტოქეობა, უმაღლეს წერტილს თავის განვითარებისას აღწევს სწორეთ 1860—1870 წლებში. სწორეთ ამ დროიდან იწყება ძლიერი ზრდა კოლონიალური მტაცებლობისა და მეტის მეტათ მწვავდება ბრძოლა ქვეყნის ტერიტორიალური დაყოფის გამო. მაშასადამე შეგვიძლია ურყეველათ ვაღიაროთ ის ფაქტი, რომ, როდესაც კაპიტალიზმი გადადის მონოპოლისტურ კაპიტალიზმზე და ასპარეზს იპყრობს ფინანსიური კაპიტალი, მაშინ მეტის მეტათ მწვავდება ბრძოლა ქვეყნის დაყოფის გამო.

მეტათ დამახასიათებელია, რომ თავისუფალი მეტოქეობის აყვავების დროს, 1840—1860 წლებში ინგლისის ბურჟუაზიული პოლიტიკოსები წინააღმდეგნი იყვნენ კოლონიალური პოლიტიკის და მათ კოლონიების განთავისუფლება, მათი ინგლისიდან სრულიათ ჩამოშორება აუცილებელ და სასარგებლო საქმეთაც მიაჩნდათ. 1852 წელს ინგლისის სახელმწიფო მოღვაწე დიზრაელი ამბობდა: კოლონიები—ეს წისქვილის ქვებია, რომლებიც კისერზე გვაქვს ჩამოკიდებული. მეცხრამეტე საუკუნის მიწურულში კი როდსი და ჩემბერლენი ითვლებოდენ ინგლისის გმირებათ და ყველამ იცოდა, რა უტიფრათ იცავდენ და ურცხვათ აწარმოებდენ ისინი იმპერიალისტურ პოლიტიკას.

ჩემბერლენი ქადაგებდა იმპერიალიზმს, როგორც „ჭეშმარიტ, ბრძნულ და ეკონომიურ პოლიტიკას“, ის ამტკიცებდა, რომ ეს აუცილებელია, რადგან ინგლისს მსოფლიო ბაზარზე დიდ მეტოქეობას უწევს გერმანია, ამერიკა და ბელგია. ხსნა მონოპოლიაშია,—ამბობდენ კაპიტალისტები და აარსებდენ კარტელებს, სინდიკატებს, ტრესტებს. ხსნა მონოპოლიაშია, — იმეორებდენ მათთან ერთათ ბურჟუაზიის პოლიტიკური მეთაურები და იტაცებდენ დედა-მიწის ჯერ დაუყოფელ ადგილებს.

უმთავრესი დამნაშავე ბურების ომისა მილიონერი და ფინანსიური მეფე სესილ როდსი 1895 წელს ამ სიტყვებით ამართლებდა თავის იმპერიალისტურ სურვილებს: „ჩემი სანატრელი იდეა არის სოციალურის კითხვის გადაჭრა, რომ გადავარჩინოთ 40 მილიონი ინგლისელი დამღუპველ სამოქალაქო ომს, ჩვენ კოლონიალურმა პოლიტიკოსებმა უნდა დავიპყრათ ახალი ქვეყნები, რომ დავასახლოთ მცხოვრებთა მომეტებული ნაწილი და გავასაღოთ ჩვენი ფაბრიკების საქონელი. მე ყოველთვის ვამბობდი, რომ იმპერია კუჭის საკითხია. თუ თქვენ არ გინდათ სამოქალაქო ომი, იმპერიალისტებათ უნდა გადიქცეთ“.

1876 წლიდან საშინლათ გაიზარდა კოლონიები. მაშინ მათი სივრცე წარმოადგენდა 40 მილიონ ოთხკუთხ კილომეტრს. 1914 წელს კი ეს რიცხვი 65 მილიონ ოთხ-კუთხ კილომეტრზე ავიდა. ექვს დიდ სახელმწიფოს მოემატა 25 მილიონი ოთხკუთხი კილომეტრი, რაც ერთნახევარჯერ სჭარბობს თვით მეტროპოლიების სივრცეს. 1876 წელს საფრანგეთს თითქმის არა ქონდა კოლონიები. გერმანიას, შეერთებულ შტატებს და იაპონიას იმ დრო

...ულიათ არ მოეპოვებოდათ კოლონიები. 1914 წელს კი ამ ოთხმა სახელმწიფომ დაიპყრო კოლონიები, რომელთა ფართე უდრის 14,1 მილიონ ოთხკუთხ კილომეტრს, რაც ერთნახევარჯერ მეტია მთელი ევროპის სივრცეზე და შეიცავს ...ული 100 მილიონ მცხოვრებს.

...კოლონიალური პოლიტიკა და იმპერიალიზმი წინათაც არსებობდა, ის ცნობილი იყო კაპიტალიზმის გაჩენამდე. ...მონობაზე დამყარებული ძველი რომი აწარმოებდა კოლონიალურ პოლიტიკას და ახორციელებდა იმპერიალიზმს, მაგრამ ძირითადი განსხვავებაა მაშინდელ იმპერიალიზმსა და თანამედროვე კოლონიალურ პოლიტიკის შუა, როცა გამეფებულია ფინანსიური კაპიტალი.

...თანამედროვე კაპიტალიზმის ძირითადი დამახასიათებელი თვისებაა გაბატონება მსხვილი კაპიტალისტების მონოპოლისტური კავშირებისა, ერთათ ერთი კოლონიების დაპყრობა აძლევს მონოპოლისტებს იმის სრულ გარანტიას, რომ ...ტოქეობა ვერაფერს დააკლებს მათ. ...ც უფრო განვითარებულია კაპიტალიზმი, რაც უფრო მწვავეთ გრძობს ის ...ელი მასალის ნაკლებობას, მით უფრო ...ვე ხდება ბრძოლა კოლონიების დაპყრობისათვის.

გზა ზავისაკენ.

...ზავი დამოკიდებულია ყველა ჩვენს მოკავშირეებთან შეთანხმებაზე"— გაიძახოდნენ ტერეშჩენკოები, წერეთლები და ჩერნოვები. —კი მარა, ჩვენს მოკავშირეებს ზავი რომ არა სურთ"? უპასუხებდნენ სალდათები.— „მაშ კონფერენცია მოვიწვიოთ", -ამბობდნენ კადეტები და ნახევრათ კადეტები. და აი ...მზადებდნენ ისინი კონფერენციას, თანაც ...ისთვის მოსაწვევათ ვადას იქეთ და ...ქეთ სდებდნენ დაუსრულებლათ, თანახმად მათის მეგობრების სურვილისა, რომელნიც სხედან ლონდონსა და პარიზში, ან თანახმად ინგლის-ამერიკი, ...ა საფრანგეთის ოქროს მეფეებთან. აი ...ა პოლიტიკას ქადაგებდნენ მუქთახორა ...რტიების ბელადები. ეს იყო მათი „თანდათანობითი წინსვლის" პოლიტიკა, ...მდვილათ კი პოლიტიკა „ერთ ადგილ... ტკეპნისა".

„ზავი შესაძლებელია იმპერიალისტური პოლიტიკის უარყოფით", ვიძახ...ით ჩვენ. „თუ თქვენ მოკავშირე იმპერიალისტებთან გასწყვეტთ კავშირს, ...მაშინ ჩვენ ისინი „ახალი ომით გაგცემ...ენ პასუხს", გვაშინებდნენ ცრუ სოციალისტები, რომელნიც „მეფის დაურ...ვეველ საიდუმლო ხელშეკრულობის" ...ქით ვერაფერს ხედავდნენ. „რუსეთის ...რევოლიუციონურ სალდათების, მუშე...ის და გლეხების წინაალმდეგ ვერ იშო...ის ვერავითარ ძალას მოკავშირე კაპი...ტალიზმი" — უპასუხებდით ჩვენ. „მოკავშირეებთან კავშირის გაწყვეტით ...ქვენ მონ თ ჩაუარდებით ნემეცურ ...იმპერიალიზმს"— გვაშინებდნენ ჩვენ ...ავზარდაცემული სოციალ-ლაქიები. ჩვენ ...უპასუხებდით: აჯანყებული და გამარჯვებული ხალხი შესძლებს დაეყრდნოს ...ვა ქვეყნების სალდათების ქომაგობაზე, რითაც დაიცავს თავის დამოუკიდებლობას ყველა ქვეყნის იმპერიალისტებისგან და მოიპოვებს პატიოსან და დემოკრატიულ ზავს.

...ჩვენგნით ნაჩვენები გზა ზავისაკენ ...მოჩნდა ნამდვილი და უტყუარი გზა. ...ლო ცრუ-სოციალისტების მუქარა კი

თფილისში მთავარსარდლის კრილენკოს დეპეშა მოვიდა, რომელიც საყოველთაოდ აცხადებს, რომ გერმანია თანახმაა დემოკრატიული ზავის. ათი დღით შეწყდა მოლაპარაკება, რომ მოკავშირეებს საშვალება მისცენ გადასწყვიტონ—იღებენ თუ არა ისინი მონაწილეობას საზავო მოლაპარაკებაში.

უაზრო გამოდგა. ორმოცი თვის ომის შემდეგ მუშათა და სალდათთა აჯანყებამ შეაჩერა სასიკვდილო მანქანა და აღმოსავლეთის ათას ვერსიან ფრონტზე ძირს დაუშვეს თოფები.

რუსის სალდათთა ნების-ყოფამ შექნა; წინასწარი ზავი. მაგრამ რუსეთის რევოლიუცია იბრძვის არა მხოლოდ რუსის სალდათების ინტერესებითვის, არამედ მთელი ქვეყნის სალდათთა სასარგებლოთ. როდესაც რევოლიუციონური რუსეთის დელეგაცია იცავდა ზავის უფლებას ნემეც სალდათებისთვის, ის იმავე დროს თხოულობდა ნემეც გენერლებისგან და კიდევაც მიაღწია მიზანს, რომ გერმანიას აღმოსავლეთიდგან დასავლეთის ფრონტზე ჯარი არ გადაეყვანა. რუსეთის რევოლიუცია არამც თუ ღალატობს, არამედ იცავს საფრანგეთის, იტალიის და ინგლისის ხალხთა ინტერესებს, რადგან მან შეუძლებელი გახადა გერმანიის იმპერიალიზმს ესარგებლნა განთავისუფლებული ჯარით. მათ წინაალმდეგ შესატევათ.

ამ გვარათ, რუსეთის რესპუბლიკის, მუშებმა, სალდათებმა და გლეხებმა ოდნავაც არ გადაუხვიეს თავის სწორ გზას; მათ თავის ნების ყოფას დაუმორჩილეს ბურჟუაზია და თანდათან ხდებიან იმ ძალათ, რომლის გარშემო თავს იყრის დანარჩენ ქვეყნების პროლეტარიატი და სალდათები.

„ეს ხომ ღალატია"! გაჰკივის მოკავშირეთა ბურჟუაზია, როდესაც ხედავს, რომ მის ცარცვა-გლეჯას ომს წიხლი წიხლზე ხვდება თავში.

„გვეღირსა შველა": მოისმის თხრილებიდან, სოფლებიდგან და ქარხნებიდგან „გვეღირსა შველა"! შვების ოხვრით ამბობენ ომის და შიმშილის მსხვერპლნი, რომელნიც რუსეთის რევოლიუციის გამარჯვებისაგან მოელიან ხსნას.

რუსეთის მუშების, სალდათების და გლეხების რევოლიუცია დღითი დღე წინ მიიწევს, და საერთაშორისო რევოლიუციონურ ბრძოლის ცენტრათ ხდება ზავის მისაღწევათ. სხვა და სხვა ფარაჯებში გახვეული სალდათები მთლიან ერთეულათ იქცევიან. ისინი მწარე გამოცდილებით ხვდებიან ბურჟუაზიულ სიცრუეს და ცილისწამებას და უარყოფენ მათ.

ნემეცი სალდათები არ დაარღვევენ წინასწარ ზავს გერმანიის ბანკირების და მემამულეთა დაპყრობითი მიზნებისთვის. ფრანგი სალდათებიც მიემხრობიან ზავს, ვინაიდან მათ ნემენცებზე და რუსებზე სებზე ნაკლებათ არა სწყურიანთ ზავი. ბურჟუების მთელი ანგარიში აიწდაიწეწა და დაემხო მთელი მათი გეგმა. თავბრუდახვეულებმა არ იციან რა ქნან და გამოსავალს ეძებენ. ეხლა იმათ ერთი იმედი დარჩენიათ კიდევ: დაამხონ რუსეთის რევოლიუცია. მაგრამ რევოლიუცია დღითი დღე იმარჯვებს, ის ბრესტის წინასწარ ზავისგან პირდაპირ ზავისკენ გასწევს, რათა მოეღოს ბოლო დაუსრულებელ ხოცვა ჟლეტას და ბურჟუაზიების ძალა-უფლებას.

საზღვარ-გარეთ

ავსტრიაში.

როგორც გაზეთები იუწყებიან ავსტრიის მრავალ ალაგას დეკემბრის შუა რიცხვებში სახალხო მიტინგები გაიმართა. რეზოლიუციები გამოიტანეს შემდეგი ლოზუნგით:

„ზავი, თავისუფლება და საარჩევნო უფლება."

გერმანიის მემარცხენე პრესა ზავზე.

გერმანიის მთელი მემარცხენე პრესა სალამით შეხვდა წინასწარ მორიგებას, მხოლოთ მწუხარებას გამოსთქვას იმის გამო რომ რეიხსტაგი დახურულია და საშუალება არა აქვს თავისი კატეგორიული აზრი გამოსთქვას დღევანდელ მომენტზეო.

გერმანულ ს. დ. „ფორვერტსი" იმედს გამოთქვამს, რომ დიდი სახელმწიფოები დემოკრატიის იმედს არ გაუცრუებენ და ახლავე შეუდგებიან პოლიტიკური და ეკონომიური ხასიათის რეფორმების მოხდენასო.

ინგლისური პრესის აზრი რუსეთის სახალხო მთავრობაზე.

ინგლისის ლიბერალების მთავარ ორგანოში მოთავსებულია სტატიები, რომლითაც მოკავშირეთა მთავრობებს მოუწოდებენ კურსი შესცვალონ და რუსეთის ახალ მთავრობასთან დამოკიდებულება განამტკიცონ: ერთ—ერთ წერილის ავტორი პირდაპირ ამბობს: „ჩიჩერინის და პეტროვის საქმეების გადაწყვეტის ამბავი, გარკვევით გვეუბნება, რომ რუსეთში შექმნილ სიტუაციის გამო რუსეთის მთავრობასთან ჩვენი დამოკიდებულება შეიცვალა. მართალია ეს ცვლილება დაგვიანდა, მარა ისიც დიდ მნიშვნელოვანია, რომ იგი ახლა მაინც მოხდა."

ერთი ლიბერალური ორგანო პირდაპირ პროტესტს უცხადებს ინგლისის პრესის იმ ნაწილს, რომელიც ბოლშევიკების შესახებ ცილისწამებას და ჭორებსავრცელებს.

„ნუ თუ ჩვენ, სწერს ხსენებული ორგანო, ნაკლები თანაგრძნობით ვართ გამსჭვალული იმ დემოკრატიისადმი, რომელიც დღეს ერთიანათ თავისი განთავისუფლების საქმით არის გამსჭვალული, ვიდრე იმ ვერაგ ავტოკრატიისადმი, რომელიც მან დაამხო"?

მეორე ლიბერალური გაზეთი კიდევ, ინგლისის მთავრობასა და საზოგადოებას მხურვალეთ მოუწოდებს, რომ არ ჩაერიოს რუსეთის შინაურ საქმეში.

უნგრეთის ს. დ. რეზოლიუცია ზავზე.

სტოკჰოლმში სოციალისტური პარტიების კომიტეტმა. უნგრეთიდან ს. დ. რეზოლიუცია მიიღო, რომელშიაც ზავზე შემდეგი აზრია გამოთქმული. უნგრეთის ს. დ. წინანდებურათ მომხრეა დემოკრატიული ზავის, და რადგან ზოგ პირობებში სეპარატიულ ზავს შეუძლია ომის გაგრძელებას ხელი შეუწყოს და ცენტრალური სახელმწიფოების ანექსიონისტური რეაქცია გააძლიეროს, ამიტომ ჩვენ საჭიროთ მიგვაჩნია ყველა ქვეყნების პროლეტარიატი დაუყონებლივ შეუდგეს საყოველთაო მტკიცე დემოკრატიული ზავის პირობების შემუშავებას. უნგრეთის ს. დ. მოწოდებით მიმართავს საფრანგეთის და ინგლისის ს. დემოკრატიას. შეუდგეს საქმეს, რათა საერთო კონფერენცია სტოკჰოლმში მალე მოეწყოს.

რუსეთის ქრონიკა.

კონტრ-რევოლიუციონერთა დამარცხება.

11 დეკემბერს სადგურ ბოლვიდან სმოლნი ინსტიტუტში ასეთი დეპეშა მიიღეს: კორნილოვის ლაშქარი, რომელიც ორენბურგის „დამრტყმელთა სამი ბატალიონისაგან შედგებოდა (5—6 ათას კაცამდე) და რომელთაც 200-დე ტყვიის მფრქვეველი თან ჰქონდათ, ჩვენ სულ ერთიანათ შევმუსრეთ და მტვრათ ვაქციეთო.

სოფელ ოლხოვსკოისთან და კრაპივნიოსთან ამ კორნილოვის ჯარის უკანასკნელი ეშელონებიც, რომლებიც კი ჩრდილო-დასავლეთის ფრონტიდან იყვენ მოსული საბოლოვოთ დამარცხდენ. ჩვენი რაზმები შედგებოდენ: შავი და ბალტიის ზღვების მატროსებისგან და პოლონელ ლეგიონებისაგან კორნილოვის ჯარების შუა გული, რომელიც ისე მედროთ იყო შედგენილი, სულ ერთიანათ განადგურებულ იქნა და დაიშალა. ჩვენ მათ 300 დე ზარბაზნის ყუმბარა ვესროლეთ, რამაც იმათი ბანაკი სულ ერთიანათ ააფორიაქა. ჩვენ მათ დავედევნეთ ასი ვერსის მანძილზე და გავფანტეთ. ჩვენი მხრიდან მსხვერპლი სულ მცირეა: 19 მოკლულია, 92 დაჭრილი. გაზეთების ცნობა ვითომ ზარბაზნის ყუმბარებით სოფლები აოხრებულია, ტყუილია. დაზიანებულია მხოლოთ რამდენიმე წისქვილი სადაც ზარბაზნები ჰქონდა დადგმული მტერს.

რევოლიუციონური რაზმის წინამძღოლი პავლენოვსკი,

რუსეთის სახალხო მთავრობის რევოლიუციონური ჯარი და უკრაინა.

უკანასკნელი ცნობით ქ. ხარკოვში მივიდა სახალხო მთავრობის რევოლიუციონური ჯარი, რომელსაც ქალაქში მდგომი სამი უკრაინელი ჯარის პოლკი მაშინვე შეუერთდა. შეუერთდა მათ აგრეთვე უკრაინელ ჯარის 4 „ბრონევიკი". შეერთება ისე მოხდა, რომ არც ერთი მხრიდან ერთი თოფიც არ გაუსვრიათ. რკინის გზის მუშები და მოსამსახურეები აღტაცებით მიესალმენ რევოლიუციონურ ჯარს. მხოლოთ მტრულათ შეხვდენ მას: ტელეგრაფის, ტელეფონის და ელექტრონის სადგურის მოსამსახურეები, რომლებიც მუშებმა გადააყენეს.

უკრაინის „გაიდამაკებმა" უარი თქვეს რევოლიუციონური ჯარის წინაალმდეგ გამოსვლაზე და თავის ნებით იარაღი აიყარეს და მუშებს გადასცეს. კუპიანსკში მდგომი ყველა ჯარები რევოლიუციონური შტაბის მხარეზე დადგენ.

ასევე მოხდა ქ. ეკატერინოსლავშიაც.

აქ უკრაინის ჯარის პოლკის მოსვლის გამო მიტინგი გამართეს, რომელზედაც პოლკმა საბჭოთა მთარობის ძალა-უფლება სცნო და შესაფერი რეზოლიუციაც გამოიტანა. მიტინგზე იყო რადის წარმომადგენელიც, რომელმაც თავისი რეზოლიუციის წარდგენას შეეცადა მაგრამ ხალხმა და ჯარმა ამის ნება მას არ მისცა და მოსთხოვა ტრიბუნას მოშორებოდა.

რუმინიის ფრონტზე.

როგორც „სამხრეთ დასავლეთის სამხედრო რევოლიუციონურ კომიტეტის უწყებებს" ატყობინებენ, რუმინიის ფრონტის შტაბში რასკოლი მოხდა. უმრავლესობა საბჭოთა ძალა-უფლების წინაალმდეგ არ მიდის, ამიტომ იგი უკრაინის რადის კონტრ-რევოლიუციონური პოლიტიკის წინაალმდეგია, რომლითაც რადა ზავზე მოლაპარაკების საქმეს შლის.

კერძო საკუთრების გაუქმება კრონშტადში

11 დეკემბერს კრონშტატის მუშათა და სალდათთა დეპუტ. საბჭოს დადგენილებით გაუქმდა კერძო საკუთრების უფლება უძრავ ქონებაზე. მიწაზე, შენობაზე. ქალაქის უძრავ ქონების მართვა-გამგეობა ამიერიდან გადადის მუშათა და სალდათთა საბჭოს განკარგულებაში.

შიდა რუსეთში.

ქ. კოსტრომაში მთელი ადგილობრივი ძალა-უფლება მუშათა და სალდათთა საბჭოს ხელში არის გადასული.

ქ. ტამბოვში მდგომ ქვეითა ჯარების ყველა პოლკები ბოლშევიკებს მიემხრენ.

როგორ მიდის ზავზე მოლაპარაკების საქმე.

მოლაპარაკება ქ. ბრესტში 9 დეკემბერს დაიწყო, რაზედაც ჩვენს გაზეთში ცნობა უკვე გვქონდა მოთავსებული. 10 დეკემბერს უნდა მომხდარიყო მეორე სხდომა, რომელზედაც გერმანია-ავსტრიის დელეგატებს პასუხი უნდა გაეცათ რუსეთის დელეგაციის დეკლარაციაზე, მაგრამ, როგორც იტყობინება რუსეთის წარმომადგენელი, კარახანი, მოპირდაპირეთა დელეგაციამ ერთი დღით სხდომის გადადება კიდევ მოითხოვა, რადგან პასუხი მზათ არ ქონდათ.

იმავე დღეს რუსეთის დელეგაციამ, გერმანიის გარეშე საქმეთა მინისტრს ა. იოფეს მიერ ხელმოწერილი შემდეგი წერილი გაუგზავნა:

„ბატ. მინისტრო, რუსეთის მთავრობამ დაგვავალა გაცნობო შემდეგი: რუსეთში მოსულმა ამბავმა, რომ გერმანიის მთავრობამ უარი უთხრა პასპორტების მიცემაზე ს. დ. გააზეს, ლედებურს და კაუცკის, რომლებიც მიემგზავრებოდენ სტოკჰოლმში, რომ რუსეთის რევოლუციის მსვლელობას გაცნობოდენ, ისეთი შთაბეჭდილება მოახდინა, რომ შეიძლება მან გერმანიასა და რუსეთის ხალხებ შორის ზავზე დაწყებულ მოლაპარაკებას დიდათ ხელი შეუშალოს. რუსეთის მთავრობა ფიქრობს, რომ ზავი, რომლის ჩამოგდებას ის ცდილობს, შეიძლება იყოს როგორც ზავი ხალხთა შორის. პირველ მოლაპარაკების დაწყებიდანვე ჩვენ ვცდილობდით დავეახლოვებია მოპირდაპირე სახელმწიფოების ფართე მასები ერთიმეორესთან, განსაკუთრებით ის მასსა, რომელსაც ერთი რწმენა და აზრი აერთებს და თუ ამ ჟამათ რომელიმე მხარე ამ დაახლოვებას ხელს შეუშლის რითიმე, ეს გაგებული იქნება, როგორც ზავზე მოლაპარაკების საქმის ჩაშლის სურვილი. რუსეთის მთავრობა, სამინისტრო მიაქცევს თვენს ყურადღებას ამ გარემოებაზე. ჩვენ რესპუბლიკის მთავრობის დავალებით საჭიროთ ვსცნობთ ხაზი გაუსვათ იმას, რომ გერმანიის და რუსეთის სოციალისტებს შორის დამოკიდებულების აღდგენის დაბრკოლების ფაქტი არ შეიძლება არ ჩაეთვალოთ როგორც უდიდესი ხელშემშლელი პირობა ზავის ჩამოგდების საქმეში."

კარახანი.

ბანკირების, პუტილოვის და ვიშნეგრადსკის დატუსაღება.

11 დეკემბერს თავ-თავის ბინაზე დაატუსაღეს ცნობილი ბანკირები: პუტილოვი და ვიშნეგრადსკი, რადგან გენერ. ალექსეევის წერილიდან აშკარათ აღმოჩნდა, რომ მათ კორნილოვის საქმესთან კავშირი აქვთ.

პოგრომშიკებთან ომი.

დარბევა-აწიოკების და ძარცვა-გლეჯის ალმოს ფხიზლათ პეტროგრადში მთავრობამ სასტიკი ზომები მიიღო. ორ დღეში დაატუსაღეს 1.600 მეტი პოგრომშჩიკი და ხულიგანი, რომლებსაც ამ სამ დღეში გაასამართლებს სამხედრო-რევოლუციონური ტრიბუნალი.

ახალი დოკუმენტი.

პეტროგრადის ბოლშევიკების ცენტრალურ ორგანოს ხელში ჩაუვარდა გენერალ ალექსეევის წერილი, რომელიც მილიუკოვისათვის მიუწერია. წერილი დაწერილია 1917 წ. 12 სექტემბერს, მილიუკოვის ადრესზე.

გენერალი ალექსეევი ამ წერილით მილიუკოვს აცნობებს, რომ კორნილოვის გამოსვლაში ახლო მონაწილეობას იღებდენ: ფილონენკო, სავინკოვი და კერენსკი. ალექსეევი განცვიფრებულია და ვერ გაუგია, თუ რათ უღალატა კერენსკიმ უკანასკნელ მომენტში კორნილოვს, ზურგი აქცია მას და მტრებს გადასცა იგი.

ხსენებულ წერილში გენერალი ალექსეევი თხოვნით მიმართავს ცნობილ ბანკირებს: პუტილოვს და ვიშნეგრადსკის, რომ მათ ნივთიერი დახმარება გაუწიონ დატუსაღებულ კორნილოვის მომხრე აფიცრებს.

პასუხი ბურჟუაზიის ლაქიებს.

ჩვენ მე 5 ქართული პოლკ. ს ჯარისკაცებში დიდი აღელვება გამოიწვია გაზ. „ერთობაში" მოთავსებულმა ჯარისკაცის კვაჭანტირაძის წერილმა, რომელიც ბრალს სდებს ფ. მახარაძეს, ვითომც ჩვენში, ჯარის-კაცებში, პროპაგანდას ეწეოდა ნოე ჟორდანიის წინააღმდეგ, „ხალხს უხსნიდა, ეგ ბურჟუაზიის წარმომადგენელია, ხომ უყურებთ, ქურქი აცვია", საკაცილოც არის და სატირალიც, გვიკვირს გაზ. „ერთობის" საქციელი, რომელიც ყველაფერ ჭუჭყს ათავსებს თავის ფურცლებზედ, ოღონდ კი ბოლშევიკების წინააღმდეგ იყოს მიმართული. ფილიპე მახარაძეს ჩვენ ვიცნობთ, როგორც ბელადს, რომელიც სათავეში უდგა რევოლუციონურ მოძრაობას და არასოდეს ერთი ბეწვითაც არ უღალატნია პროლეტარიატის და საწყალი გლეხკაცობის ინტერესებისათვის. კვაჭანტირაძეს კი, როგორც ახლათ გამომცხვარ მენშევიკს (ლიონისტს) კოხტა აფიცრული ტუჟურკით, ხმლით და კაკარდით (თუმცა აფიცერი არ არის), რომელიც ყოველივე ზომას მიმართავს, ოღონდ კი ჯარის კაცებს ბოლშევიკები შეაძულოს: ამისათვის არც პროვოკაციის წარმოებაში ჩამორჩენილი. ნუღარას უკაცრავათ დადებულო მენშევიკო კვაჭანტირაძევ: თუ ჩვენ ერთ მიტინგზედ მე 2 კარსკი პოლკის რეზოლიუცია მივიღეთ და ფრონტის წარმომადგენლები კოცნით გავისტუმრეთ და აღუთქვით, რომ ჩვენ თავის დღეში მომხრე არ ვიქნებით რევოლუციონური არმიის დაქუცმაცების და გაერთიშვის, და ვიყვით ხელ ჩაკიდებული რუსის ჯარის კაცთან, რომელნიც ერთად „ოკოპებში" ვიტანჯებოდით ამ ოთხი წლის განმავლობაში, ეს მგონი გემწუთხათ და თქვენებურათ პროვოკაციულათ ცილი დასწამეთ ფ. მახარაძეს. გიცნობთ, ვინც ხართ: გმირი არსენალის დამტვრევაში. მხოლოთ გეკითხებით, თქვენ რომ მთელი ორი კვირა ობისკებს აკეთებდით და „არსენალის ნადავლს" ეძებდით, რა მოაჩინეთ? თქვენ თუ დემოკრატიზმის მომხრე ხართ რათ არ ამხელთ? გამომდგარხართ და ჩვენს ბელადებს პროვოკაციულათ ცილს სწამებთ, ჩვენ კი ჯარის კაცები მეტადრე მე 2 და მე 7 როტებისა ზიზღს და პროტესტს გიცხადებთ ბატონო კვაჭანტირაძევ: ჩვენ ვიცნობთ ვინ არის ფ. მახარაძე და უცხადებთ სრულ ნდობას. თქვენისთანა კვაჭანტირაძეები ვერაფერს გახდება ჩვენთან. ხალხი მოგთხოვთ პასუხს, ბურჟუაზიის ლაქიებო, ჩვენ კი ვიტყვით „გაუმარჯოს სახალხო კომისრების საბჭოს! მუშათა და ჯარისკაცთა საბჭოებს, რომელიც მედგრათ იცავს ყოველ გაჭირვებულ ხალხის ინტერესებს.

მონდომილობით მეხუთე ქართული პოლკის კომიტ. წევრი **იროდიონ დ. ხოხაძე.**

პროვინცია.

ს. ერკეთი. (გურია) 17 დეკემბერს შესდგა ს. ერკეთი, ონჯიქეთის და მუბანის იაჩეიკის ბოლშევიკების პარტიული კრება. თავმჯდომარეობდა ამხ. ლევანტი რამიშვილი და მდივანი კიტ. მგალობლიშვილი.

მოხსენებას აკეთებს ამხ. ტიტე მშვიდობაძე დღევანდელ მომენტზე, შემდეგ იხსება კამათი და მსჯელობის შემდეგ გამოაქვთ რეზოლიუცია მასიურ მიტინგზე წასარდგენათ რომელიც ლაგვალს ამხ. ტიტე მშვიდობაძეს, შემდეგ სკოლაეზოში იმართება მიტინგი რომელზედაც ამხანაგების მოთხოვნილებისამებრ ირჩევს კრება ორივე პარტიიდან როგორც მენშევიკებიდან, ისე ბოლშევიკებიდგან პრეზიდიუმს 1. ამხ. არჩილ კეკელიძეს (მენშევიკი) 2-ჯარასი მგალობლიშვილს (ბოლშევიკი) და ვ. ფოკა ცქვიტაძეს (მენშევიკი) კრებას ესწრებოდენ ერკეთის კოლექტივის მოწვეულები, და ხ. ნის პრეზიდიუმი და თან ახლავს ერთ სამწუხარო დეპეშის შინაარსს. ამხ. სიმონ სამსონიძე პაიჭაძე უდროვოთ გარდაცვალებას რომლისთვისაც მიტინგი იხდის სამოქალაქო პანაშვიდს, დაიგუგუნა სამგლოვიარო ჰიმნი რუსულათ.

ამის შემდეგ მოხსენებას აკეთებს მენშ. მელიტონ მგალობლიშვილი დღევანდელ მომენტზე და აცნობს ხალხს თავისებურად, ვითომ რუსეთში ანარქიაა, კავკასიაში ამიტომ შედგა კ. მთავრობაო, ბოლშევიკებმა და მფუძნებელი კრება გარეკესო და ელჩებს მუხლ მოდრეკით ევედრებიანო და სხვა.

ოპონენტათ გამოდის ამხ. ბოლშევიკი ტ. მშვიდობაძე რომელმაც გააცნო ხალხს კავკასიის მთავრობა და რუსეთთან დამოკიდულება, გააცნო აგრეთვე დამფუძნებელი კრება და ჩვენი დამოკიდებულება, შემდეგ იმ პირებს, ვითომ დამფუძნებელი კრება გარეკესო შეეხო სახ. კომისარების მთავრობას, აღნიშნა, რომ იქ იყვნენ 87-დე კონტრევოლუციონერები კადეტები, რომელთაც სწად დათ თავიანთ ანკესზე წამოეგოთ ხ მაგრამ ეს დროზე გაუგო სახ კომისარების მთავრობამ და დაშალა იწვევს დეპუტატებს და როცა 400 დე შედგება, დამფუძნებელი მაც გაიხსნება. ბოლოს იღებს რეზო ლიუციას, რომლის დათანხმებაზე გაშ სტეჩენ მენშევიკები; ჩე ულიბერივ ობსტრუქციას ხალხი დაჟინებით მოითხოვს რეზო ლიუციის წაკითხვას ასეთ არეულობაში მყოფნი პრეზიდიუმის წევრი ამხ. მგალობლიშვილი სთხოვს კრებას აჩერებს ამ სიტყვით: კენჭი და უმრავლესობა რასაც გადასწყვეტს იმას დაემორჩილებითო დასვა კენჭი ბოლ ტიროვკაზე და აღმოჩნდა კრების დიდი თვალსაჩინო უმრავლესობა თხოულობდა წაკითხვას ამის შემდეგ მაინც არ დაემორჩილენ უმრავლესობის დადგენილებას, როგორც ეს ჩვეულებრივ 1903 წლიდგან, კრების ლევსობის სურვილი ფეხქვეშ გა ლეს და მოუწოდეს ხალხს დემონ სტრატიულად დატოვებიათ კრება და მეორე ადგილას კანცელარიის გაემართათ თავისი კრება ასეც მოხდა ჩვენმა კრებამ განაგრძო თავიანთი თავ ჯდომარითურთ კრება და მათი საქციელიც დაჰგმო. რეზოლიუცია წაიკითხა ამხ. მშვიდობაძემ, (რომლის ტექსტი ქვევით მოთ მომყავს) რომელიც კრება გაუმარჯოს ძახილით და ვაშას და ტაშის მით შეეგებენ და ორატორი მადლობით დააჯილდოვეს.

აი-ის რეზოლიუცია, რომელიც მიღებულ იქნა პარტიულ კრებაზე (76 კაცის მიერ) და შემდეგ მიტინგზე:

მოვისმინეთ რა მოხსენება მიმდინარე მომენტზე, გამოვიტანეთ შემდეგი რეზოლიუცია: მივესალმებით პეტროგრადის პროლეტარიატს, მუშათა, სალდათთა და გლეხთა საბჭოებს, როგორც საყოველთაო გამომხატველს და დამცველს მშრომელი ხალხის ინტერესებისას. მოვითხოვთ დაბეჯითებით ამიერ კავკასიაში მთელი ძალა უფლება გადაეცეს მუშათა სალდათთა და გლეხთა საბჭოების ხელში. უნდობლობას უცხადებთ ამიერ კავკასიის კომისარიატს, ხოლო ნდობასა და ლამს პეტროგრადის მუშების და გლეხების მთავრობას. ენერგიულად მოვითხოვთ, დაუყონებლივ გაგზავნილ იქნას რევოლიუციონური ჯარები კონტრევოლიუციონურ კალედინის წინააღმდეგ.

გაუმარჯოს მუშათა და გლეხთა რევოლიუციას!

გაუმარჯოს მუშათა და გლეხთა რესპუბლიკას!

გაუმარჯოს სოციალიზმს.

პროვინციალური ორგანიზაციების საყურადღებოთ.

ამხანაგებო! თქვენზე ირიცხება ბევრი ფული გაზეთებისა უმორჩილესათ გთხოვთ საჩქაროთ გასწორდეთ ანგარიშში, წინააღმდეგ შემთხვევაში იძულებული ვიქნებით გაზეთების გზავნა შევწყვიტოთ, ვინაიდან ჩვენი გამომცემლობა ფინანსიურათ კრიტიკულ მდგომარეობაში იმყოფება.

საგამომცემლო კოლეგია

ელექტრო-მბეჭდავი სტამბა „ქართლი", ლორის-მელიქოვის ქუჩა